

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 2T/16/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010057
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2014:2514010057.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Beátou Javorkovou, v trestnej veci obžalovaného V. K., I.. XX.XX.XXXX O. G., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.09.2014 rozhodol

rozhodol:

Obžalovaný:
V. K., I.F..XX.XX.XXXX O. G., trvale bytom L., I.
XXX/XX,

je vinný, že:

v období od 26.11.2010 až do 08.09.2014 si ako otec maloletej O. K., I.. XX.XX.XXXX, Z. B., Z. XXX/XX, riadne neplnil vyživovaciu povinnosť napriek tomu, že mu vyplýva zo Zákona o rodine, v období od 26.11.2010 do 19.08.2012 vo výške 50,- Eur a jej rozsah bol od 20.08.2012 stanovený rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. 9P/112/2012 zo dňa 02.10.2013, právoplatný dňa 29.11.2013 v sume 120,- Eur mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky W. B., hoci vedel o existencii vyživovacej povinnosti a túto povinnosť si plnil len nepravidelne a to v celkovej výške 930,- Eur, o dieťa sa žiadnym iným spôsobom nezaujímal, pričom v tomto období preukázateľne neprejavoval snahu riadne sa zamestnať, teda nevyužil všetky možnosti na to, aby si svoju zákonnú povinnosť v reálne možnej výške splnil a ani sa nezaevidoval na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, čím za uvedené obdobie dlhuje na výživnom W. B. sumu v celkovej výške 3.050, Eur,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

tým spáchal:

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona,

za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje sa mu skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona, § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona je povinný zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 3.050,- Eur k rukám W. B..

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby podanej Okresnou prokuratúrou Piešťany dňa 21.02.2014 na Okresný súd Piešťany vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne W. B., oboznámením listinných dôkazov, ako aj ďalšieho obsahu spisu.

Z vykonaného dokazovania bol zistený a preukázaný skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný V. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že od polovice novembra 2011 do Vianoc 2011 odišiel do zahraničia pracovať, dovtedy sa o dcéru riadne staral. V roku 2012 prišiel zo zahraničia v apríli, doplatil peniaze. Potom prišiel až vo februári 2013 a W. B. dostala 500,- Eur, odvtedy neplatí. Na úrade práce sa nechcel zaevidovať. Býva u rodičov, zarába si po brigádach. Je zdravý, nemal žiadne zdravotné problémy. Fajčí 10 cigariet denne. Má telefón, dobíja si ho podľa toho, koľko má peňazí. Internet nemá. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, a stará sa o terajšiu manželku a dieťa. Nemá vodičský preukaz, ani nevlastní motorové vozidlo. S maloletou sa nestretáva, pretože sa náhodne stretli v Auparku s B. a tá vyvádzala. Asi dva - tri krát pre rokom bol navštíviť maloletú, ale B. ho nepustila ani do dvora.

Svedkyňa W. B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že výživné zo strany obžalovaného uvedené v obžalobe vo výške 2.330,- Eur nemá uhradené, taktiež nemá uhradené mesiace marec až august roku 2014, čo činí spolu 720,- Eur. Spolu nemá obžalovaný uhradené výživné vo výške 3.050,- Eur. Obžalovaný odišiel zo spoločnej domácnosti ešte pred narodením dcéry, pred 26.11.2010-. Čo sa týka kočíka, tento doniesol, bol to starší kočík, ktorý sa o pár mesiacov pokazil. Potvrďuje akurát príjem 500,- Eur vo februári 2013, na výške dlžného výživného to nič nemení, pretože dlhoval oveľa viac. Inak keď spolu žili po narodení malej neplatil nič. Nie je pravda, že by bránila obžalovanému v kontakte s dcérou, ona sa s ním ani nevie skontaktovať, ale on môže prísť za malou kedy chce, číslo na ňu má. Po narodení dcéry s ňou žil obžalovaný v spoločnej domácnosti zhruba ešte rok, ale na výživu malej neprispieval, akurát na Vianoce jej kúpil chodítko. Žiadny konflikt s obžalovaným v Auparku nemala, raz sa stretli v Auparku, iba ho pozdravila, nič viac. Obžalovaný ju nijak nekontaktuje, s malou sa nestretáva, ani nijak neprispieva na výživu. Čo sa týka jej, žije blízko rodičov, a pomáha jej finančne hlavne so stravou jej matka, koľko sa dá. Maloletá chodí od septembra do škôlky, ona nastúpila do práce.

Trestnú činnosť obžalovaného preukazujú najmä v spise sa nachádzajúce listinné dôkazy a to rozsudok Okresného súdu Piešťany, sp.zn. 9P/112/2012 zo dňa 02.10.2013, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný je povinný uhrádzať výživné na maloletú O. K. vo výške 120,- Eur, vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám W. B.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2013.

Zo spisového materiálu vyplynulo, že V. K. bol naposledy vedený v Sociálnej poisťovni ako zamestnanec 12.12.2007 na dohodu. Naposledy bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie 12.10.2008, kedy bol vyradený pre nespôluprácu.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný od novembra roku 2010 si ako otec maloletej dcéry O., až do vyhlásenia rozhodnutia súdu vo veci úmyselne

neplnil svoju vyživovacu povinnosť, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, a to tak po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej, pretože vyvolal stav, kedy oprávnená osoba nedostala všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Ako rodič, ktorému rozsah vyživovacej povinnosti bol určený aj súdom, bol povinný nielen poskytovať peňažné plnenie v rozsahu určenom súdnym rozhodnutím, ale aj vyživovať oprávnenú osobu v naturálnej forme, teda fakticky sa starať o dieťa, jeho stravu, oblečenie, zdravie. Na toto bol povinný vyvinúť maximálne úsilie, hľadaním si zamestnania, resp. brigády. Bola to jeho prvoradá povinnosť, vyplývajúca mu aj zo zákona o rodine.

Z takéhoto konania je obžalovaný usvedčovaný jednoznačne výpoveďou svedkyne W. B., ktorá potvrdila, že od novembra 2010 až do 08.09.2014 nemá výživné vo výške 3.050,- Eur od obžalovaného uhradené, teda si neplnil svoju zákonnú povinnosť, ktorá má prednosť pred všetkými inými jeho povinnosťami. Ani iným spôsobom sa nepodieľal na výchove maloletej dcéry. Sám obžalovaný potvrdil, že výživné v celom rozsahu neuhradil, na svoju obranu dodal, že po narodení dcéry žil s W. B., a že sa o dcéru staral, čo W. B. nepotvrdila. Malo byť snahou obžalovaného mať zadokladované príspevky na maloletú.

Obranu obžalovaného spočívajúcu v tom, že kým s B. žil, o dcéru sa staral, mal preto súd za účelovú. Vyživovacia povinnosť má prednosť pred všetkými záväzkami a povinnosťami obžalovaného, a preto mal svoju nepriaznivú situáciu riešiť ihneď po jej vzniku, a taktiež si mal zabezpečiť doklady o tom, že si ju plnil.

Obžalovaný mal ako otec maloletej dcéry, ktorá je odkázaná na jeho výživu robiť všetko preto, aby si našiel prácu, a zaplatil svoju prvoradú povinnosť, a tou je povinnosť vyživovať iného. Táto povinnosť nespočíva iba v plnení súdom určenej vyživovacej povinnosti, ale aj prispievaním na výživu vyživovanej osoby iným spôsobom, ani túto svoju povinnosť obžalovaný neplnil.

Obžalovaný je zdravý, nemal žiadne zdravotné problémy po celý čas, čo neplnil výživné, teda nič mu nebránilo v tom, aby pracoval, a svoje povinnosti si riadne plnil. Navyše fajčí, má telefón a udáva, že má výdavky aj so súčasťou rodinou. Obžalovaný má prispôbiť výdavky svojej situácii, pokiaľ nemá prácu, má obmedzovať sám seba a nie vyživovanú osobu.

Pri výmere trestu postupoval súd podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom zobral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný je osobou 1 krát súdne trestanou, odsúdenie má zahľadené. Pre priestupok uznaný vinným nebol. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Pre trestný čin podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody v trvaní na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

U obžalovaného nebola zistená žiadna prirážajúca ani poľahčujúca okolnosť, preto súd pri výmere trestu vychádzal zo základnej trestnej sadzby.

Trest je právnym následkom trestných činov, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tom, ako má pôsobiť zákon jednak na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v páchaní trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Trest ale musí obsahovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

S poukazom na uvedené mu súd vymeral prevýchovný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s tým, že mu tento súd za splnenia podmienok uvedených v § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, nakoľko túto skúšobnú dobu súd považoval za dostatočnú na

to, aby obžalovaný preukázal schopnosť viesť riadny život, zamestnať sa a samozrejme plniť si svoju vyživovaciu povinnosť.

Zároveň mu súd uložil povinnosť zaplatiť zameškané výživné.

Takýto trest podľa názoru súdu zodpovedá úplne zásadám tak generálnej, ako aj individuálnej prevencie, navyše zohľadňuje aj charakter trestnej činnosti, osobu obžalovaného, ako aj jeho predchádzajúci život.

Súd dospel k záveru, že takýto trest plne zabezpečí jeho prevýchovu a nápravu.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.